

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920

o prozatímním vyměření daně z příjmu (dôchodkové) a válečné (z válečných zisků) osob fyzických.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Uložení daně z příjmu (dôchodkové) na rok 1920 a daně válečné (z válečných zisků) fyzických osob na rok 1919, jakož i uložení jmenovaných daní na léta předešlá, pro která ještě vyměřeny nebyly, může se podle přiznání poplatníka státi bez řízení v komisi odhadní prozatímně berní správou (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím).

Daň takto vyměřená přezkouší se později v řádném řízení ukládacím.

Částka prozatímně vyměřená započte se do částky vyměřené konečným platebním rozkazem.

§ 2.

Platební rozkaz musí být výslovně označen jako prozatímní. Proti prozatímnímu vyměření jest rekurs přípustný jen co do výpočtu daně; rozhodne o něm zemský finanční úřad (na Slovensku generální finanční ředitelství v Bratislavě, v Podkarpatské Rusi finanční referát civilní správy v Užhorodě) s konečnou platností.

Ve příčině rekursního řízení platí ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, č. 28 ř. z., pro Slovensko a Podkarpatskou Rus ustanovení § 11 zákona ze dne 26. března 1920, č. 198 Sb. z. a n.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.
Dr. Engliš v. r.
Habrman v. r.
Staněk v. r.

Dr. Meissner v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Sonntag v. r.
Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920

o požadovacím právu na předměty doličné uložené u občanských a vojenských soudů trestních.

Na základě zákona z 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n. se nařizuje:

§ 1.

Předměty potřeby (§ 1 zákona ze 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n.), na něž se vztahuje trestný čin (předměty doličné) a jichž prodej dle trestních řádů občanských měl by se státi veřejnou dražbou, mohou být požadovány justiční správou pro potřebu její a pro potřebu soudních zaměstnanců.

Stejně právo přísluší vojenské justiční správě pro vlastní potřebu a pro potřebu vojenských soudních zaměstnanců, pokud jde o předměty doličné uložené u vojenských soudů trestních.

Požadovací právo upravené v předcházejících dvou odstavcích nevztahuje se na potraviny a pícniny, jimiž stát hospodaří, ačli nepodléhají náhlé zkáze. Ohledně nich zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 2.

Výkon požadovacího práva přísluší předsedovi sborového soudu I. stolice (sedrie), vykonávajícího pravomoc ve věcech trestních, ohledně všech předmětů uvedených v § 1, uložených v jeho obvodě, pokud nejde o předměty doličné, nalézajících se u vojenských soudů trestních, a to pro potřeby občanské správy justiční aneb zaměstnanců její v jeho obvodu.

Ohledně předmětů doličných, uložených u vojenských trestních soudů, přísluší výkon práva požadovacího přednostovi divisiho soudu, v jehož obvodě jsou uloženy.

Byly-li věci doličné, pocházející z vojenského trestního řízení, zaslány podle § 406 vol. tr. ř. občanskému trestnímu soudu, přísluší výkon práva požadovacího přednostovi příslušného divisiho soudu jen pokud, pokud jde o předměty, jichž lze použítí jedině pro potřeby vojenské správy justiční.

Občanské soudy trestní jsou povinny dříve než přistoupí k provedení dražby předmětů doličných, podati o tom zprávu předsedovi sborového soudu první stolice a v případech, kde jde o předměty zmíněné v třetím odstavci tohoto paragrafu, přednostovi příslušného divisiho soudu.